

РЕШЕНИЕ

№ 172

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 10.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **8797** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 18, ал. 5 от Правилника за приложение на Закона за закрила на детето (ППЗЗД).

Образувано е първоначално по жалба на А. С. И., чрез адв. В. П., с адрес за призоваване [населено място], [улица], срещу Мълчалив отказ по Сигнал с искане за издаване на задължително предписание от Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) Л., [населено място] по заявление вх. № СИГ/Д-С-ЛЮ/221 от 10.07.2020 г.

Във връзка с идентичен подаден сигнал до ДСП Л. вх. № СИ/Д-С-ЛЮ/222 от 10.07.2020 г., по който също жалбоподателят счита, че е налице мълчалив отказ е било образувано адм. дело № 9522/2020 г., което впоследствие е прекратено и присъединено към настоящото адм. дело № 8797/2020 г., като съдът счита, че между двете дела има пълна идентичност на участващите страни и предмета им и приема, че следва да се проведе едно производство по двете жалби и да се постанови общо решение.

В тази връзка производството е срещу Мълчалив отказ по Сигнали с искане за издаване на задължително предписание от Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) Л., [населено място] по заявления вх. № СИГ/Д-С-ЛЮ/221 от 10.07.2020 г. и вх. № СИ/Д-С-ЛЮ/222 от 10.07.2020 г.

Жалбоподателят сочи, че е депозирал по електронната поща в ДСП Л. сигнал за поведение на родителя, накърняващо най-добрия интерес на децата и е поискал издаване на задължително предписание на майката, за да преустанови действията

поставящи децата в риск. Твърди, че няма получен отговор по нито едно от заявленията, нито е бил търсен от служител на ОЗД за отработване на сигнала и събиране на посочената информация. Счита, че е налице мълчалив отказ и моли същия да бъде отменен, като незаконосъобразен и преписката да бъде върната на административния орган за произнасяне по същество.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., който моли съда да уважи предявените иски и да отмени мълчаливия отказ на директор ДСП Л. и да върне преписката на съответния административен орган. Сочи, че е два след завеждане на делото административния орган е предприел действия. Твърди, че към момента на подаване на сигнала децата са били на територията на [населено място], което определя местна компетентност. Претендира разноски и по двете административни дела – настоящото и присъединеното към него.

Ответникът – Директор на ДСП Л., редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. В представен писмен отговор от 03.11.2020 г. оспорва жалбата. Сочи, че по сигнала на бащата е била извършена проверка, включваща разговор с учителите на децата и с майката, справка в Интегрираната информационна система на АСП и системата за обмен на информация. Установено било, че децата за учебната 2019/2020 и 2020/2021 г. са записани да учат в [населено място], където и живеят с тяхната майка. Тъй като е било установено, че децата и майката не живеят на територията на ДСП Л., както и липсата на констатиране на риск за децата, работата по сигнала е била приключена. Майката е консултирана за възможността да ползва по нейно желание социална услуга „Психологическа подкрепа“, за което да се обърне към компетентната ДСП – Р., а на бащата бил изпратен отговор с писмо изх. № СГ/Д-С-ЛЮ/221-002/01.10.2020 г. Твърди се, че за административния орган не е налице правно основание да издаде исканото предписание за родителя на децата Д. Д.. Моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по сигнал до ДСП - Л. – [населено място], подаден от А. С. И., баща на Дарена А. И. и Б. А. И.. Сигнала е бил един, но административния орган го е администрирал като два отделни сигнала с два входящи номера, а именно - вх. № СИГ/Д-С-ЛЮ/221 от 10.07.2020 г. и вх. № СИ/Д-С-ЛЮ/222 от 10.07.2020 г. В същите е посочено, че с майката на децата му Д. Д. са разделени, като при постигнато между тях споразумение упражняването на родителските права е предоставено на майката, а на бащата е постановен режим на лични контакти с децата. Изказва несъгласието си, че не му се предоставя възможност от страна на майката за комуникация с децата извън дните му за контакт с тях, като майката принудително ги ограничава въпреки тяхното желание да се чуват с него. Искането му е да се издаде задължително предписание на майката, с което същата да бъде задължена да осигурява възможност за комуникация между бащата и децата.

В хода на съдебното производство е представена документация, касаеща децата Дарена А. И. и Б. А. И., а именно: Справка за настоящ адрес на Д. Д., Дарена И. и Б. И., заявена на 21.05.2020 г.; 2 бр. социални доклади за оценка на постъпил сигнал от 01.10.2020 г.; Писмо изх. № СГ/Д-С-ЛЮ/221-002/01.10.2020 г., изготвено от и.д. Директор ДСП-Л. и адресирано до А. С. И.; Протоколи от 28.09.2020 г. от проведени

разговори с класния ръководител и възпитателя на Дарена И.; Протоколи от 28.09.2020 г. от проведени разговори с класния ръководител на Б.; Протокол от проведен телефонен разговор с майката Д. Д.; Сигнал от А. И. от 28.01.2020 г. до МТСП; Писмо от МТСП от 28.01.2020 г.; Писмо от РДСП С. град от 06.02.2020 г.; Отговор от РДСП от 17.02.2020 г.; Формуляр за устен сигнал от 26.03.2019 г.; Социален доклад за оценка на постъпил сигнал от 07.05.2019 г.; Отговор до А. И. от 07.05.2019 г.; Решение на СРС от 30.10.2013 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбите са процесуално допустими, като подадени в законоустановения срок, от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт /липсата на такъв/, който подлежи на съдебен контрол. След направените уточнения в хода на съдебното производство съдът приема, че предмет на жалбата е мълчалив отказ на директора на ДСП - Л. да се произнесе по подаден на 10.07.2020 г. от жалбоподателя Сигнал с искане за издаване на задължително предписание от на майката, с което същата да бъде задължена да осигурява възможност за комуникация между бащата и децата. Впоследствие е издаден и нарочен акт, който жалбоподателят оспорва също.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящия случай производството пред административния орган е започнало по сигнал до ДСП - Л. – [населено място], подаден от А. С. И., баща на Дарена А. И. и Б. А. И.. Сигнала е бил един, но административния орган го е администрирал като два отделни сигнала с два входящи номера, а именно - вх. № СИГ/Д-С-ЛЮ/221 от 10.07.2020 г. и вх. № СИ/Д-С-ЛЮ/222 от 10.07.2020 г. В настоящия случай действително административния орган не се е произнесъл по сигнала администриран с два входящи номера, а именно - вх. № СИГ/Д-С-ЛЮ/221 от 10.07.2020 г. и вх. № СИ/Д-С-ЛЮ/222 от 10.07.2020 г. в законоустановения срок. В сигналите е посочено, че с майката на децата му Д. Д. са разделени, като при постигнато между тях споразумение упражняването на родителските права е предоставено на майката, а на бащата е постановен режим на лични контакти с децата. Изказва несъгласието си, че не му се предоставя възможност от страна на майката за комуникация с децата извън дните му за контакт с тях, като майката принудително ги ограничава въпреки тяхното желание да се чуват с него. Искането му е да се издаде задължително предписание на майката, с което същата да бъде задължена да осигурява възможност за комуникация между бащата и децата.

Съгласно принципите на административния процес, установени в АПК, административните органи са длъжни да действат по разумен начин, добросъвестно и справедливо /чл. 6, ал. 1 АПК/, а процесуалните действия да се извършват в сроковете, определени от закона, и за най-краткото време, необходимо според конкретните обстоятелства и целта на действието или на административния акт /чл. 11/. Законова гаранция за спазването на тези принципи е създадената от кодекса фикция с разпоредбата на чл. 58, ал. 1 АПК, съгласно която бездействието актът да се издаде в законния срок се приравнява на мълчалив отказ, защитата против незаконосъобразността на който се извършва по реда на оспорването.

Съдът не споделя доводите на ответника, че за него не е налице правно основание да издаде исканото предписание за родителя на децата Д. Д., тъй като децата и майката не живеят на територията на ДСП-Л. Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 3 от ЗЗД Дирекция „Социално подпомагане“ извършва проверки по жалби и сигнали за нарушаване правата на децата и дава задължителни предписания за отстраняването им при условия и по ред, определени в Правилника за прилагане на закона. Според чл. 12. (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2006 г., доп., бр. 57 от 2009 г., в сила от 24.07.2009 г.) от Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето при постъпване на сигнал в органите за закрила на детето по чл. 6 и 6а от Закона за закрила на детето за нарушаване правата на дете сигналът се изпраща незабавно в дирекция "Социално подпомагане" по настоящ адрес на детето. А съгласно чл. 11 сигнал по въпрос, който се отнася до дейността на друга институция, се изпраща към нея по компетентност. Следователно административния орган, след като е установил, че децата и майката живеят на територията на [населено място] е бил длъжен да препрати сигнала по компетентност на ДСП – Р. /като уведоми за това подалият сигнала и настоящ жалбоподател/.

Безспорно е установено, че по отношение на искането на жалбоподателя е налице мълчалив отказ. Законното задължение за издаване на дължим акт, при наличие на доказан правен интерес налага извода за съществуващ мълчалив отказ от страна на органа, който следва да се отмени.

Преписката се връща на административния орган за произнасяне в 14 дневен срок от влизане на съдебното решение в сила. В настоящия случай, тъй като по делото действително са представени доказателства, че децата и майката живеят на територията на [населено място], с адрес:[жк], вх. Б, ет. 5, ап. 13, съдът счита, че преписката следва да бъде изпратена по компетентност на ДСП – Р. за произнасяне по Сигнал, подаден от А. С. И., с искане за издаване на задължително предписание от ДСП Л., [населено място], администриран в две заявления - вх. № СИГ/Д-С-ЛЮ/221 от 10.07.2020 г. и вх. № СИ/Д-С-ЛЮ/222 от 10.07.2020 г.

Съдът не може да укаже на административния орган какво да бъде съдържанието на акта, който следва да издаде. Настоящият състав намира, че в правомощията на съда е да изпрати/върне преписката на компетентния административен орган, като той след събиране на надлежните доказателства и изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая следва да издаде акт, с който да коментира по същество искането и да приключи производството по него като го уважи или мотивирано да откаже.

С оглед изхода на спора, своевременно направеното искане за присъждане на разноски от страна на жалбоподателя и представените доказателства за реалното им извършване, ДСП – Л., [населено място] следва да бъде осъдена да заплати на А. С. И., ЕГН [ЕГН] сума в размер на 920 лева (деветстотин и двадесет) лева, представляваща разноски за адвокатски възнаграждения и платени държавни такси по двете административни дела – настоящото и присъединеното към него дело.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 1 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 30 - ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. С. И. мълчалив отказ по Сигнал с искане за издаване на задължително предписание от Дирекция „Социално подпомагане“ Л., [населено

място] по заявления вх. № СИГ/Д-С-ЛЮ/221 от 10.07.2020 г. и вх. № СИ/Д-С-ЛЮ/222 от 10.07.2020 г.

ИЗПРАЩА делото като преписка по компетентност на Дирекция „Социално подпомагане“, [населено място], за произнасяне във връзка с дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона в 14 дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Дирекция „Социално подпомагане“ Л., [населено място] да заплати на А. С. И., ЕГН [ЕГН] сума в размер на 920 лева (деветстотин и двадесет) лева, представляваща разноски за адвокатски възнаграждения и платени държавни такси по двете административни дела – настоящото и присъединеното към него дело.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: